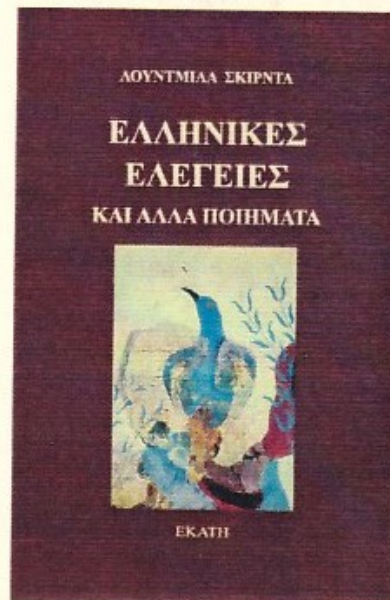

Πρόγραμμα και Ομιλίες
κατά την παρουσίαση της συλλογής
«ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΛΕΓΕΙΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ»

27 Απριλίου 2009
Αίθουσα Βαρώνου Κίμωνος Ράλλη
Πειραϊκού Συνδέσμου

Програма та виступи
при презентації збірника
«ГРЕЦЬКІ ЕЛЕГІЇ ТА ІНШІ ВІРШІ».

27 квітня 2009 року
Зал Барона Кімона Раллі
Пірейської Асоціації

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΕΖΕΝΤΑЦІЇ

19.00-19.30	Прибуття запрошених.
19.30-19.35	Дві українські пісні, присвячені грекам. (Виконавець пісень Людмила Бондаренко , фортепіанний супровід Фофі Маньядакі).
19.35-19.40	Привітання заступника Генерального секретаря Греко-Української Палати Герасімоса-Ніколаса Бугаса .
19.40-19.45	Βιογραφічна презентація поетеси Людмили Скирди акторкою – Ставрула Μακρα .
19.45-20.00	Привітання поетеси Людмили Скирди .
20.00-20.10	Привітання Надзвичайного та Повноваженого Посла України в Грецькій Республіці Βαλερία Ιβανовича Цибуха .
20.10-20.20	Привітання Президента Греко-Української Палати Ιοαννίσα Πολίχρονοπούλου .
20.20-20.35	Доповідь перекладача Οлега Павловича Цибенко про поетичний збірник «ГРЕЦЬΚΙ ΕΛΕΓΓΙ ΤΑ ΙΝΗΙ ΒΙΡΗΙ».
20.35-20.50	Κριτικне представлення поезії Людмили Скирди викладачем Φеодором Катсікаросом .
20.50-20.55	Грецька пісня, котра присвячена українським друзям. (Πісню виконує Ελεκτρα Βαργα , фортепіанний супровід Φοфі Маньядакі .)
20.55- до кінця	Πідпис книг поетесою . Прийом.

Χαιρετισμός αναπληρωτή Γενικού Γραμματέα Ελληνο-Ουκρανικού Επιμελητηρίου κ. Γεράσιμου-Νικόλαου Μπουγά.

Το Ελληνο-Ουκρανικό Επιμελητήριο σας εκφράζει τις θερμότερες ευχαριστίες του, επειδή με την παρουσία σας, στον φιλόξενο αυτό χώρο του Πειραιϊκού Συνδέσμου, τιμάται την εκδήλωση που διοργανώνει.

Το Επιμελητήριο μας, που είναι το μοναδικό διεθνές Επιμελητήριο που εδρεύει στην Πόλη του Πειραιά, πιστεύει ότι ο Πολιτισμός είναι γέφυρα φιλίας, παγκόσμια γλώσσα κατανόησης και «όχημα» βαθύτερης αλληλογνωριμίας των Λαών, που ανοίγει το δρόμο στη σύσφιξη των οικονομικών και πολιτικών σχέσεων.

Με γνώμονα το «πιστεύω αυτό», το Ελληνο-Ουκρανικό Επιμελητήριο αποφάσισε να μεταφράσει στην ελληνική γλώσσα την ποιητική συλλογή «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΛΕΓΕΙΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ» της Ουκρανής ποιήτριας Λουντμίλα Σκιρντά, το βιβλίο της οποίας παρουσιάζεται σήμερα.

Και πάλι σας ευχαριστούμε από καρδιάς.

**Привітання
заступника генерального секретаря
Греко-Української Палати
Герасімоса-Ніколаса Бугаса**

Греко-Українська Палата висловлює Вам щиро подяку, оскільки Ваша присутність у цьому гостинному місці - Пірейській Асоціації, вказує на честь цьому заходу.

Наша Палата є єдиною міжнародною Палатою, котра знаходиться в місті Пірей, яка вважає, що культура представляє собою міст дружби, та є всесвітньою мовою глибокого взаєморозуміння між народами, яка відкриває двері для укріплення економічних та політичних відносин.

Згідно цьому, Греко-Українська Палата прийняла рішення щодо перекладу на грецьку мову збірника поезії «Грецькі Елегії та інші вірші» української поетеси Людмили Скирди, книга, котрої представляється сьогодні.

Знову дякую Вам від усього серця!

**Βιογραφική παρουσίαση ποιήτριας
Λουντμίλα Σκιρντά**

Σήμερα το όνομα της Λουντμίλα Σκιρντά, είναι από τα λίγα ονόματα της ουκρανικής λογοτεχνίας που είναι ευρέως γνωστά έξω από τα σύνορα της χώρας. Ποιήτρια, κριτικός, λογοτέχνης, μεταφραστής, θεωρητικός πολιτισμού, μέλος Ένωσης συγγραφέων Ουκρανίας, διδάκτορας φιλολογίας και υφηγητής. Τα έργα της έχουν μεταφραστεί σε πάρα πολλές γλώσσες, ανάμεσα τους βεβαίως και στα ελληνικά. Δημοσίευσε γύρω στα διακόσια επιστημονικά και κριτικά άρθρα στην Ουκρανία και το εξωτερικό. Η ποίησή της δέχτηκε την φωτεινή αρμονία της Αρχαίας Ελλάδας, τη θεοποίηση της ομορφιάς της εποχής της πρώιμης Αναγέννησης, την αλτρουιστική ηθική του κλασσικού ουμανισμού, την αλλόκοτη ειρωνεία της ζωηρής μελ-επόκ, την μαγική ελαφρότητα της γιαπωνέζικης κοσμοθεωρίας, τον ψυχολογικό μυθολογισμό. Στα έργα της συναντάμε την πρωτότυπη άποψη της για τα φαινόμενα του παγκόσμιου πολιτισμού και τις πνευματικές αναζητήσεις της ανθρωπότητας. Περιπλέκονται οργανικά οι επιδράσεις ευρωπαϊκών και ανατολικών πολιτισμών, με αποτέλεσμα τη δημιουργία του απόλυτα μοναδικού ποιητικού φαινομένου στα πλαίσια της λογοτεχνίας.

Τιμώμενη καλλιτέχνης της Ουκρανίας, έχει τιμηθεί με τα λογοτεχνικά βραβεία Αντρί Μαλίσκο, Γριγόρι Σκοβοροντά, Βολοντίμυρ Βινιτσένκο, Ιβαν Κοσελιβέτς.

-Το 1968 έγινε πτυχιούχος φιλολογίας του Πανεπιστημίου του Κιέβου και ποιήματα της εκδόθηκαν για πρώτη φορά στην εφημερίδα "Λογοτεχνική Ουκρανία" και στο περιοδικό "Δνείπερος". Μετά τη δημοσίευση του πρώτου της βιβλίου "Αναμονές", εμφανίστηκαν ενθουσιώδεις κριτικές στο εξωτερικό. Επίσης παίρνει υποτροφία για μεταπτυχιακές σπουδές και το

-1974 εργάζεται ως υφηγητής στην έδρα της ιστορίας της ουκρανικής λογοτεχνίας του Πανεπιστημίου του Κιέβου.

-Το 1988, μαζί με τον άντρα της διπλωμάτη, πηγαίνει στη Βιέννη όπου κάνει διαλέξεις καθώς και εκπομπές στο αυστριακό τηλεοπτικό κανάλι "ORF". Δημοσιεύει επίσης μια σειρά προσωπογραφιών της ουκρανικής διασποράς. Εκδίδει τις ποιητικές συλλογές "Η μέρα της ψυχής", "Οι συλλογισμοί δίπλα στο ναό του Αγίου Στεφάνου". Κατόπιν πηγαίνει στη Βόνη όπου συνεχίζει να εργάζεται δημιουργικά. Εκδίδει τις ποιητικές συλλογές "Ελεγείες του Ρήνου" και "Στις αγκαλιές του Jugendstiel".

-Το 2001 πηγαίνει στην Ιαπωνία όπου εκδίδει τις συλλογές "Ο κήπος της αγάπης και του ήλιου", "Το μαγικό κοχύλι", και "Τζουιχίτζου απο την σάκουρα". Κάνει διαλέξεις στο Πανεπιστήμιο του Κιότο για την ουκρανική λογοτεχνία και στο Πανεπιστήμιο του Σόκκο Γκαγκάι για τα προβλήματα του σύγχρονου κόσμου.

-Το 2006 η Λουντμίλα Σκιρντά επιστρέφει στην πατρίδα της όπου συνεχίζει να εργάζεται δημιουργικά.

Привітання поетеси Людмили Скирди.

Коли я думаю про Грецію, я згадую славного японця, лауреата Нобелівської премії - Ясунарі Кавабата, який стверджував: - «Споглядання Краси породжує величній почуття захвату і любові. І тоді слово “людина” звучить як слово “друг”».

Якщо виходити з цієї, як на мене, глибокої і мудрої тези, то елліністична культура зробила ціле людство, у сотнях його поколінь, друзями Греції. Адже саме елліністична культура подарувала нам таку незліченність Краси, такі неймовірні масиви Знань, таку могутню Літературу, таку величну Архітектуру, таку безсмертну Скульптуру, що і сьогодні, ця, справді, божественна енергетика є невід’ємною складовою духовного становлення кожної праведної людини Землі!

Не нова думка про те, що велике мистецтво народжується в епохи миру і стабільності. Досить пригадати Мінський і Танський періоди в Китаї, Хейянський період в Японії, коли протягом трьохсот-чотирьохсот років держави жили в атмосфері життєтворчого спокою, як сьогодні кажуть, «суцільного креативу», а отже мали можливість закласти підвалини унікальних національних культурницьких масивів.

Лишається незбагненим – як Еллада, поділена на поліси, перебуваючи в постійних міжусобицях і міжнародних конфліктах, спромоглась створити культуру такої потужності і таких масштабів. Культуру, яка назавжди запліднила Західну цивілізацію, а від так, резонувала по всій планеті.

З якого боку не подивись на цю конфігурацію, а логічного пояснення тут годі віднайти, зрозуміло одне – елліністична культура це божественна субстанція, це божий надих, і її охоронцем стало Християнство.

Відомо, що не в політиці і не в економіці здійснюються духовні цілі суспільства, вони здійснюються лише в культурі. Ось чому цивілізація і культура далеко не ідентичні поняття. Цивілізація забезпечує утилітарні блага, комфорт виживання. Культура – концентрує дух нації, створює певну символічну субстанцію, що має божественні основи, проєктовані в далеке майбутнє.

Шлях істинної культури - завжди зверху до низу, цивілізації - знизу до гори. Ось чому сьогодні нам нема чим пишатись на культурницькому полі сучасності, за те факти нечуваного технічно-інформаційного прогресу буквально вражають нас на полі цивілізаційному.

Та сила таких культур, як елліністична полягає в тому, що вони здатні просякати і одухотворювати прісні цивілізаційні шари безкінечно.

На яких би ракетах ми не літали, які б інтернет-мережі не ловили нас у свої сіті, безсмертні творіння і імена Платона і Сократа, Есхіла і Софокла, Алкея і Сафо, Калікра і Піфія, Фідія і Поліклета, Гомера і Арістофана для освідченого людства завжди будуть звучати як рятувальний код, як пароль безсмертя людського духа і людської величі, що крізь тисячоліття світить нам ясніше за сонце!

Я щаслива, що Господь подарував мені безцінну можливість бути перекладеною грецькою мовою. Для кожного поета це не лише велика відповідальність, а й велика честь!

Дякую.

Дорогі друзі, сьогодні в моєму житті надзвичайно хвилюючий, незабутній, просто фантастичний день. Адже моя книга, пододала відстань у тисячі кілометрів і дісталась з України до Греції так легко, ніби метелик перелетів з квітки на квітку.

Цей проєкт було здійснено завдяки зусиллям багатьох людей і я хочу від усієї душі їм подякувати. Авторами ідеї цього проєкту був видатний український дипломат, Посол України в Греції - Валерій Іванович Цибух і радник нашого Посольства, чарівна Наталя Косенко.

Але тільки завдяки зусиллям керівництва Греко-Української палати, справжнім друзям України, ця ідея була матеріалізована.

Я складаю подяки Голові Греко-Української палати – Іоаннісу Поліхронопулосу, заступнику Генерального секретаря Греко-Української палати – Герасімосу Бугасу, секретарю палати – Ганні Сидоренко за таке красиве співробітництво, за таку можливість познайомитись з Грецією, з її природою, культурою, людьми, за вашу увагу і ваше тепло. Також хочу подякувати Адміністративній Раді Пірейської федерації громадських об’єднань, що люб’язно надала сьогодні цей зал урочистих подій для організації презентації моєї книги.

І нарешті, я хочу висловити свою вдячність і свій захват від діяльності моїх колег - перекладача збірки, відомого українського і грецького письменника – Олега Цибенка, автора передмови до книги професора – Теодороса Кацікараса та автора післямови професора Стергіоса Фасулакиса.

Немає нічого складнішого, а ніж передати і зрозуміти дух творчості іноземного автора. Мені надзвичайно пощастило. В особі цих літераторів я зустріла просто рідні і надзвичайно витончені душі, спасибі.

**Привітання Надзвичайного та Повноваженого Посла України
в Грецькій Республіці Валерія Івановича Цибуха.**

Шановні пані та панове!

Мені дуже приємно в цей урочистий день звернутися до всіх присутніх з вітальною промовою з нагоди презентації грецького перекладу збірки відомої української поетеси Людмили Михайлівни Скирди «Грецькі Елегії».

Цей день є урочистим для всіх нас адже йдеться про представлення грецькій читацькій аудиторії першого грекомовного перекладу сучасної української поезії.

Український і грецький народи протягом багатьох століть тісно взаємодіють між собою в історичному, культурному, політичному та економічному планах. Здавалось би, сьогодні обидві країни відомі одна одній, наче дві сестри.

Зокрема, історія Греції викладається в українських школах, грецька література викладається в українських університетах. Сьогодні вибрану поезію Соломоса, Кальвуса, Паламаса, Кавафіса, Елітіса, Сеферіса, прозу Пападіамантіса і Казандзакіса можна прочитати в сучасних українських перекладах.

Водночас, слід зауважити, що для грецької аудиторії Україна поетична, та в цілому літературна, залишається поки що невідомою.

Тому я дуже вдячний керівництву Греко-Української палати та особисто її Голові Іоанісу Поліхронополусу за його вагому підтримку, а також заступнику Генерального секретаря Палати пану Герасімосу Бугасу за його суттєві організаційні зусилля в питанні започаткування поряд з виданням серії книжок історичного та економічного змісту нової серії, присвяченої українській літературі. Сподіваюсь до цієї серії увійдуть кращі зразки української літератури: від казки до сучасної прози і поезії.

Першою ластівкою цієї серії є поетична збірка Людмили Михайлівни Скирди – однієї з відоміших українських поетес сучасності, члена Спілки письменників України і чарівної жінки, творчість якої віддзеркалює життєдайну силу високого мистецтва, заворожує читача і веде його за собою у магічний світ поетичного слова.

Хочу подякувати ще раз всім - в першу чергу авторові збірки, її перекладачеві, спонсорам і редакторам видання, видавцеві авторам передмови і післямови, - всім хто доклав своїх зусиль для того, щоб ця мрія – наблизити українську поезію до грецького читача - втілилась в життя.

**Χαιρετισμός Προέδρου
Ελληνο-Ουκρανικού Επιμελητηρίου
κ. Ιωάννη Πολυχρονόπουλου**

Το Ελληνο-Ουκρανικό Επιμελητήριο, έχει την τιμή να παρουσιάσει στο ελληνικό αναγνωστικό κοινό τη συλλογή «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΛΕΓΕΙΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ» της ουκρανής ποιήτριας Λουντμίλα Σκιρντά, της οποίας τη μετάφραση, έκδοση και παρουσίαση με χαρά επωμισθήκαμε.

Το βιβλίο αυτό, είναι το πρώτο μιας σειράς νέων εκδόσεων που έχει προγραμματίσει το Επιμελητήριο μας και αποσκοπεί στη μεταλαμπάδευση της σύγχρονης ουκρανικής κουλτούρας στο ελληνικό κοινό. Και το *ανάπαλιν*.

Η ποιητική αυτή συλλογή είναι η πρώτη νεοΟυκρανού λογοτέχνη που μεταφράζεται και παρουσιάζεται στην Ελλάδα. Πιστεύουμε, ότι η ευαισθησία, η ωριμότητα και η πληρότητα του στίχου, η λυρική ευφορία, καθώς και η διεισδυτικότητα σε αξίες στάσης ζωής, θα αγγίξουν τον Έλληνα αναγνώστη και θα δώσουν ψυχικές προσβάσεις για το αντίκρισμα του νέο Ουκρανικού πνευματικού ορίζοντα, πέραν από τη δεδομένη αίσθηση της λυρικής αποτίμησης.

Συγχαίρω όλους τους συντελεστές του παρόντος πονήματος και εκφράζω προς αυτούς τις θερμές και ειλικρινείς ευχαριστίες μου. Ευελπιστώ, ότι παρόμοιες πολιτισμικές εκδηλώσεις σφραγίζουν τους στενούς φιλικούς δεσμούς των δύο Λαών και συμβάλουν στην εμβάθυνση της οικονομικής και πολιτικής συνεργασίας των χωρών μας.

**Привітання Президента
Греко-Української Палати
Іоанніса Πολіχροнопулоса**

Греко-Українська Палата, з гордістю представляє грецьким читачам збірник «ΓΡΕЦΪΚΙ ΕΛΕΓΪΙ ΤΑ ΙΝΪΪ ΒΙΡΪΪ» української поетеси Людмили Скирди, переклад, видання та презентацію якої ми з радістю взяли на себе.

Ця книга є першою з серії нових видань запланованих нашою Палатою з метою розповсюдження сучасної української культури серед грецької громадськості.

Збірник поезії є першим збірником новоукраїнської письменниці, який перекладається і представляється у Греції. Ми вважаємо, що чутливість, зрілість та повнота віршів, лірична ейфорія, торкнуться грецького читача та створять душевний підхід щодо зустрічі нового українського інтелектуального горизонту, за межами певного відчуття ліричної оцінки.

Вітаю всіх тих, хто брав участь в роботі над цим виданням і висловлюю їм щиру подяку. Сподіваюсь, що такі культурні заходи створюють тісні зв'язки дружби між двома народами та сприяють поглибленню економічного та політичного співробітництва поміж нашими країнами.

**Αναφορά μεταφραστή κ. Ολέγκ Τσυμπένκο στην ποιητική συλλογή
«ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΛΕΓΕΙΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ».**

Τσως είναι περιττό αυτό που θα πω τώρα, όμως θα ήθελα άλλη μια φορά να υπενθυμίσω τη διαφορά που πάντα υπάρχει μεταξύ του πρωτότυπου και μάλιστα ποιητικού κειμένου και της μετάφρασής του, ανεξαρτήτως από τους στόχους και την ικανότητα του μεταφραστή. Στην προκειμένη περίπτωση οφείλω να το πω, επειδή τοποητικό έργο μιας από τις κορυφαίες σύγχρονες Ουκρανές ποιήτριες, της Λουντμίλα Σκιρντά στην ελληνική απόδοσή μου, έχει την εξής ιδιαιτερότητα: όλη η προσπάθειά μου –θα 'λεγε κανείς μεταδημιουργική προσπάθεια– στράφηκε στο να τηρήσω όσο γίνεται περισσότερο ακέραιο το νόημα των ποιημάτων. Το έκανα κυρίως επειδή το νόημα είναι αναμφίβολα αυτό που υπερέχει στο έργο της Λουντμίλα Σκιρντά, όπως εξ άλλου και πρέπει να υπερέχει σε κάθε αυθεντική σύγχρονη ποίηση.

Δεν το λέω όλα αυτά για να συνθέσω έναν έπαινο για την ποιήτρια αλλά για να επιστημάνω στον Έλληνα αναγνώστη της, ότι του παραμένει άγνωστη η άλλη πλευρά της ποιητικής δημιουργίας της, η εκλεπτυσμένη, πολύχρωμη, κλασσική και ταυτόχρονα καλόγουστα εκσυγχρονισμένη γλώσσα της, η οποία θα μπορούσε να χαρακτηριστεί στα ουκρανικά ως «χυμώδης». Και αυτό δεν είναι καθόλου περίεργο, διότι η Λουντμίλα Σκιρντά δεν είναι μόνο καλλιτέχνης αλλά και τεχνίτης (με την καλύτερη έννοια αυτής της λέξης) της ουκρανικής γλώσσας: επί σειρά πολλών ετών έχει ασχοληθεί όχι μόνο με τη δική της πρωτότυπη δημιουργία αλλά και με τη μελέτη των τεχνικών μέσων της ουκρανικής λογοτεχνίας διδάσκοντας στα Πανεπιστήμια της πατρίδας της (Κίεβο) και του εξωτερικού.

Όσον αφορά στο περιεχόμενό τους που προηγουμένως αποκάλεσα πιο έντονα ως «νόημα», θέλω να ελπίζω ότι ο Έλληνας αναγνώστης χάρη στην παρούσα έκδοση, θα έχει την ευκαιρία να προσεγγίσει αυτό το φαινόμενο της σύγχρονης ουκρανικής λογοτεχνίας με το έντονο χρώμα. Τουλάχιστον σ' αυτό συνίσταται η σεμνή προσπάθειά μου.

**Критичне представлення поезії Людмили Скирди
викладачем Феодором Катсікаросом**

Поезію Людмили Скирди у найкращий спосіб може репрезентувати рядок її вірша «Ця картина достоту антична»: *Гіпнотично нас вабить і кличе*. Ця поезія нас гіпнотично вабить і кличе, притаманними їй глибиною і вірністю класичному духу, проте без небезпеки захоплення класицистичним наслідуванням, що нерідко чатує на поетів, які пишуть про Грецію. Вона трансформує особистий досвід в поетичне усвідомлення світу, багате яскравими картинами життя і глибокими філософськими узагальненнями.

Так в першій частині збірки «Елліністичні Елегії», присвяченій спогадам про Крит, крім любові та глибокого захоплення Грецією, зокрема Критом, проявляються і особлива закоханість поетеси у острів, що дав початок Мінойській цивілізації, і її філеллінський дух, що зовсім на схожий на байронівську модель початкового поклоніння Античності та її подальшого нехтування («Гяур», 9-12: *Tis Greece, but living Greece ni more*). Варто зауважити, що елегійні вірші поетеси, відзеркалюють не тільки її особисте захоплення культурою, що стала колицкою європейської цивілізації, але й її відданість елліністичній духовній традиції, що ніколи не переривалася. Людмила Скирда поетизує не Грецію, яка існувала колись і якої сьогодні вже не існує, своїм поетичним оком вона охоплює всі позачасові аспекти, які з'єднують минуле і сьогодення, відзеркалює живу гуманістичну традицію, що через Давнину і через Відродження збереглась до наших днів. Ця традиція особливо відчутна у її віршах: *Не міняється ніч в цьому світі / Вічне дійство в лаштунках правічних* (вірш «Ця картина достоту антична»). *Вони існують. / А віки / Усі на відстані руки* (вірш «Під знаком магії цей дім»). Або у вірші з другої частини збірки «Елліністичні Елегії» *Хто вигадав рецепти з трав, / Які Пракситель куштував, / І як вони ціліли досі? / Невже для людства смертна плоть / Важливіша, хоч сам Господь / Сказав, що тіло дух возносить?* (вірш «Ще порожній ресторан»).

Поетична подорож продовжується в третій частині збірки, але тут хронотоп вже необмежений конкретикою місцевості. Перед читачем постає Франція, особливо Париж, що посідає окреме місце в емоційній пам'яті поетеси, яка надає нам пейзажні замальовки, роздуми почуття, поєднуючи в них, як і в другій частині «Елліністичних Елегій» історичну пам'ять давнини, нещодавнього минулого і сьогодення. Її особливе поетичне бачення і талант дозволяють вийти за рамки часових і місцевих обмежень. Так в поезії Людмили Скирди відбувається таємниче відзеркалення західноєвропейської та елліністичної традиції в її безперервності: *Ось прекрасна "Мадлен" — / Грецький храм просто в центрі Парижу. / (...) (...) І, мабуть, в Сакре-Кер, / білій церкві, ледьледь*

візантійській, / Вони змучені вицвєть / повертали свій дух діонійський. (вірш «Прогулянка по Парижу»). У цих віршах гармонійно співіснують Каролінгське відродження (вірш «Рожевий янгол», незабутні дива династії Бурбонів, Тюільрі, історична постать Наполеона, Пантеон, Лувр, Монмартр, філософські роздуми про Бога і Християнство і «загадковий мінливий світ модерної культури та примхливої моди»... / *Ну подумайте самі: десь напередодні / Першої світової / Коко Шанель прокидається зранку / У доброму гуморі, / Сідає до столу просто у піжамі, / Навіть не випивши ранкової кави, / Щ о с ь м а л ю є, / А за рік весь світ починає / Носити трикотаєж і кардигани. / Ви мене спитаєте — чому? / Відповіді просто не існує. ...* І нашого сьогодення: *Я живу на славетній Place Vendome / По сусідству з бутіками "Chanel" та "Chaumet", / Поряд — Дім "Comme des Garçons", / Невеличке, але комфортне приміщення, / Уздовж стін якого розташовано / Новостворену і готову до продажу / Колекцію мадам Рей Кавакубо, / Яку останнім часом все частіше / Звинувачують у надмірній інтелектуальності.* Здається це одна з найбільш дивовижних особливостей її поетичної майстерності: вміння гармонійно поєднати, у неотеричний спосіб, «вчора» і «сьогодні», залишаючи на цьому поєднанні завжди свою емоційну печатку.

Вірші четвертої частини збірки «Чим довше я живу» справляють на читача також незабутнє враження, оскільки йдеться про твори, сповнені філософії та особливої лаконічної естетики, що притаманні проникливим витворам мистецтва, здатним акцентувати душу й розум читача, зазирнути у його серце і спонукати дух, даючи поживу для продовження глибоких внутрішніх роздумів, після того як книгу вже прочитано. Про це говорить і сама поетеса у вірші, що надається в останній частині збірки, і який може стати своєрідним побажанням наснаги її читачеві...

*Усім можна ділитись з другом.
А от віри лише твої.*

Βιογραφική παρουσίαση ποιητήρια Людмили Скирди

Сьогодні ім'я Людмили Скирди є одним з небагатьох імен української літератури, яке широко відоме за межами кордонів країни. Поет, критик, письменник, перекладач, культуролог, член Спілки письменників України, викладач, кандидат філологічних наук, доцент.

Її твори перекладені багатьма мовами, серед них, звичайно, і на грецьку. Опубліковано близько двох сотень наукових і критичних статей в Україні та за кордоном. Поезія прийняла світлу гармонію давньої Греції, обожнювання краси епохи раннього Відродження, альтруїстичну мораль класичного гуманізму, парадоксальну іронію жвавого Бель Епок, чарівну легкість японського світогляду.

В її творах ми зустрічаємо оригінальний погляд на феномени світової культури і духовний пошук людства. Органічно пов'язуються вплив і східної і європейської культур, створюючи зовсім унікальне поетичне явище в рамках літератури.

Лауреат літературних премій України імені Андрія Малишка, Григорія Сковороди, Володимира Винниченка та Івана Кошелєвича.

– в 1968 році закінчила філологічний факультет Київського університету. Перші вірші, опубліковані в газетах "Літературна Україна" та "Дніпро". Після публікації першої книги "Чекати", з'являється критика за кордоном. Вона отримує стипендію в аспірантурі і з 1974 року працює на кафедрі історії української літератури Київського університету.

– в 1988 році разом зі своїм чоловіком, дипломатом, їде до Відня, де читає лекції і проводить передачі на австрійському телеканалі "ORF". Також публікує серію портретів української діаспори. Публікує поетичну збірку "Свято душі". Потім їде в Бонн, де продовжує творчо працювати. Публікує поетичні збірки "Елегія на Рейні" і "В обіймах Jugendstiel".

– в 2001 році вирушає до Японії, де видає «Сад любові і сонця» і "Дзуйхіцу від сакури". Читає лекції в університеті Кіото про українську літературу, в Університеті Sokko Gkagkaі про проблеми сучасного світу.

– в 2006 році Людмила Скирда повертається на батьківщину, де продовжує творчо працювати.

Χαιρετισμός από την ποιήτρια Λουντμίλα Σκιρντά

Όταν σκέφτομαι για την Ελλάδα, στην μνήμη μου έρχονται τα λόγια του διάσημου Ιάπωνου Ιασουνάρι Καβαμπάτα, στον οποίο απονεμήθηκε το βραβείο Νόμπελ, και ο οποίος έλεγε «...Η ενατένιση της ομορφιάς γεννά τις μεγαλοπρεπείς αισθήσεις του ενθουσιασμού και της αγάπης. Τότε η λέξη "άνθρωπος" ακούγεται ως "φίλος"».

Αν βασισθεί κανείς σε αυτή, κατά την γνώμη μου, τη σοφή έκφραση, μπορεί να καταλάβει ότι ο Ελληνικός πολιτισμός έκανε ολόκληρη την ανθρωπότητα, για πολλές γενιές, φίλους της Ελλάδας. Ακριβώς, επειδή, ο Ελληνικός πολιτισμός μας χάρισε τόσο αμέτρητη Ομορφιά, τόσο μεγάλο όγκο Γνώσεων, τόσο ρωμαλέα Λογοτεχνία, τόσο μεγαλοπρεπή Αρχιτεκτονική, τόσο αθάνατη Γλυπτική. Όπως και σήμερα, αυτή η θεϊκή ενέργεια είναι αναπόσπαστο μέρος της πνευματικής μόρφωσης κάθε ανθρώπου της Γης!

Δεν είναι καινούργια η σκέψη, ότι η μεγάλη τέχνη γεννιέται στην εποχή της ειρήνης και σταθερότητας. Εδώ, ως παράδειγμα μπορούμε να αναφέρουμε τις πολιτισμικές περιόδους στην Κίνα (πολιτείες του Μιν και του Ταν) και στην Ιαπωνία (πολιτεία του Χεϊαν), όπου για τριακόσια-τετρακόσια χρόνια οι άνθρωποι ζούσαν στις συνθήκες της ζωικής ειρήνης, όπως σήμερα λέμε "στις συνθήκες της πλήρους δημιουργικότητας", και έτσι μπόρεσαν να θεμελιώσουν το σύνολο των μοναδικών εθνικών πολιτισμών τους.

Παραμένει, όμως, μη αντιληπτό, πώς η Ελλάδα, χωρισμένη σε διάφορες πολιτείες, που συχνά πάλευαν μεταξύ τους, κατάφερε να δημιουργήσει το δικό της Πολιτισμό, που γονιμοποίησε στη συνέχεια αυτόν της Δυτικής Ευρώπης και είχε απήχηση σε ολόκληρο τον πλανήτη.

Από όλες τις πλευρές όσο και να ψάξει κανείς για μια λογική εξήγηση του αναφερόμενου φαινομένου δεν θα μπορέσει να το βρει. Μόνο ένα μπορεί να καταλάβει: Ο Ελληνικός πολιτισμός είναι η Θεϊκή ουσία, η Θεϊκή έμπνευση, την οποία προστάτεψε και διατήρησε ο Χριστιανισμός.

Είναι γνωστό, ότι ούτε στην πολιτική, ούτε στην οικονομία δεν ενσωματώνονται οι πνευματικές αξίες μιας κοινωνίας. Αυτές πραγματοποιούνται μόνο στον πολιτισμό. Για αυτό δεν ταυίζονται οι όροι "πολιτεία" και "πολιτισμός". Η Πολιτεία εξασφαλίζει τα υλικά αγαθά και την άνετη ζωή. Ο Πολιτισμός συγκεντρώνει το πνεύμα ενός έθνους, δημιουργεί τη συμβολική ουσία, που έχει τα θεϊκά θεμέλια σχεδιασμού του μέλλοντος.

Η πορεία ενός αληθινού πολιτισμού είναι πάντα από πάνω προς κάτω. Αντίθετα, αυτή της πολιτείας είναι από κάτω προς τα πάνω. Για αυτό σήμερα, δεν έχουμε κάτι να καμαρώνουμε στο σύγχρονο πολιτιστικό πεδίο, μολονότι τα γεγονότα της επιστημονικής και τεχνικής προόδου κυριολεκτικά καταπλήσσουν το πεδίο της πολιτείας.